

1929. u Trstu kao slikar. God. 1931–34. djeluje u Puli. Izveo je dvije vile u Tartinijevoj ul. i dvije stambene zgrade u Smareglinoj ul. u Puli. Autor je velikoga broja projekata (Immobili INA Lido Venezia, Immobili INA Padova, kvart San Giuliano u Veneciji), interijera i urbanističkih planova. Sudjelovao na natječajima za kino-teatar u Rimu (1929, I. nagrada) i kazalište u Vicenzi (1955, I. nagrada).

LIT.: *Architettura razionale italiana, L'architecture d'aujourd'hui* (Paris), 1962, 104. — *A. Rubbi*, Časkanje s Alfeom Paulettom, ČIP, 1990, 9. — *Isti*, Stambena arhitektura u Puli od početka stoljeća do danas, Arhitektura, 1989–91, 208–210. An. R.

PAULIĆ, Nenad, arhitekt (Beograd, 11. VIII. 1937). Studij arhitekture završio u Zagrebu (1961). Projektira stambene i poslovne zgrade te školske ustanove. Važnija su mu ostvarenja stambeno-poslovna zgrada Gradske plinare (1967), stambena zgrada u Ul. baruna Filipovića (1966), škole u Prečkom, Dugavama, Perjavici (1974–79, s R. Tajderom), poslovne zgrade »Astre« u Harambašićevoj ul. 19 (1989) — sve u Zagrebu, dječji vrtić u Vrbovcu (1971), te škole u Pakoštanima (1974), Bizovcu (1977), Humu (1979), Šestinama (1981), Pregradi (1983) i srednja škola u Sesvetama (1990). Sudjeluje na natječajima za kulturni centar Gajnice u Zagrebu (I. nagrada, s M. Škodom), školu u Ludbregu (I. nagrada, 1978) i Pazinu (I. nagrada, 1980).

LIT.: *I. Maroević*, Zagrebačka arhitektura osamdesetih godina, Radovi IPU, 1992, 16. J. M. M.

PAULIĆ, Tereza, folkloristica (Osijek, 2. VIII. 1887 — Zagreb, 31. VII. 1971). Studirala je u Pragu i Beču. Bila je kustosica Etnografskoga muzeja u Zagrebu 1923–48. Bavila se izradom nacrtu za vezivo, čipke, batik, tapiserije i čilime, proučavala hrv. narodnu nošnju, zalažući se za upotrebu nar. motiva u primijenjenoj umjetnosti. Izlagala 1923. s Ankom Martinić u Zagrebu; sudjelovala na međunarodnim izložbama dekorativnih umjetnosti u zemlji i inozemstvu. R.

PAVAČIĆ, Franjo, slikar (Omišalj, 12. III. 1860 — Rim, 4. VII. 1931). Učio je u Rijeci kod F. Pauera; 1877. prešao na Školu za umjetnički obrt u Beču, poslije studirao na Akademiji u Veneciji. Od 1883. živio i slikao u Rimu, 1896. vratio se u Rijeku, potom ponovno u Rim; bio je neko vrijeme profesor crtanja u Rijeci (1920) i Zagrebu. — Slikao je kompozicije s povijesnom i biblijskom tematikom (*Caeci vident; Vestalinke*) u duhu akademizma, portrete istaknutih riječkih i zagrebačkih ličnosti (*G. Kobler*, 1897) u tamnoj obradi, oltarne slike u Rijeci, Lubenicama i u Omišlju; u kraljolicima i vedutama primjenjivao svijetlu paletu karakterističnu za tal. slikarstvo s kraja XIX. st. Sudjelovao je na izložbi Hrvatskoga salona u Zagrebu 1898.

LIT.: *B. Vižintin*, Slikarstvo Rijeke u XIX. stoljeću, Jadranski zbornik, 1957. — *Isti*, Umjetnička Rijeka XIX. stoljeća, Rijeka 1993. D. Kt.

PAVAO DUBROVČANIN → ANTOJEVIĆ, PAVKO

PAVAO IZ SULMONE, tal. graditelj i kipar, djelovao u Zadru i Pagu 1386–1400. Isklesao 1386. u Zadru nadgrobni spomenik nadbiskupu N. Matafaru. Sagradio 1389. svetište crkve Sv. Mihovila po nacrtu Andrije Desina. Podignuo pročelje s mnogobrojnim reljefima na crkvi u Starome Pagu i potpisao se 1392. U Zadru radi 1398–1400. na kapeli Sv. Šimuna u crkvi Sv. Marije Velike i na sakristiji crkve Sv. Spasitelja. Pripisuju mu se tri reljefa u Zadru.

LIT.: *I. Petricoli*, Tragom srednjovjekovnih umjetnika, Zagreb 1983. — *Isti*, Dva priloga zadarskoj umjetničkoj baštini, Prilozi — Dalmacija, 1985. I. Pet.

PAVASOVIĆI, zaselak Z od Skradina. Tu su, na više mjesta, pronađeni ostaci rim. građevina (zidovi zgrada, krovni crijep, keramika). Uz cestu prema nedaleku Gračacu nađen je sarkofag, a na nekoliko položaja paljevinski grobovi s priložima (keramika, staklo i metal), te nadgrobni spomenici s natpisima.

LIT.: *F. Dujmović*, Nekoliko novih rimskih natpisa iz okolice Šibenika, VjAHD, 1954–57, 2.

PAVELIĆ, Lovro, slikar (Zagreb, 13. I. 1904 — 2. III. 1984). Po zanimanju zubni liječnik. Radio na Stomatološkome fakultetu u Zagrebu (1962–73); jedan je od osnivača Likovne sekcije Zbora liječnika Hrvatske. Slikao pejzaže, portrete i mrtve prirode u duhu postimpresionizma (*Kupalište u Novom Vinodolskom*, 1930; *Portret supruge*, 1950; *Mrtva priroda s cvijećem*, 1954). Osobitom slobodom i spontanom izvedbom odlikuju se njegovi crteži (*Stara kuća*, 1932; *Soba*, 1933; *Pejzaž sa starim vratima*, 1934). — Samostalno izlagao u Zagrebu 1939, 1963. i 1982. Sudjelovao na izložbi »La medicina nell'arte di pittura e grafica« u Torinu 1975.

LIT.: *M. Peić*, Lovro Pavelić (katalog), Zagreb 1982.

Ž. Sa.

PAVAO IZ SULMONE, reljef arhanela Gabrijele na pročelju crkve u Starome Pagu

PAVELIĆ-WEINERT, Vanda, povjesničarka umjetnosti i kostimografkinja (Zagreb, 30. VII. 1911 — 7. II. 1979). Diplomirala u Zagrebu 1936. Od 1946. radila u Muzeju za umjetnost i obrt u Zagrebu. Proučavala je povijesnu odjeću na području Hrvatske i stvorila jednu od najvećih zbirki odjeće i modnoga pribora u zemlji. Za *Oesterreichische Kunsttopographie* u Beču obrađivala je povijesni tekstil na području Graza i Štajerske. Posebno je istraživala crkveni tekstil; njezino djelo o životu i opusu vezilca W. J. Stolla objelodanjeno je 1988. Organizirala je izložbe (»Oblici odjeće«, Zagreb 1952; »Čilim i sag«, Zagreb 1956; »200 godina odjeće«, Rijeka 1964; »Paramenta iz riznice zagrebačke katedrale«, Zagreb 1977) i kreirala kostime u zagrebačkom HNK-u (M. Matković, *Heraklo*, 1958) i drugim kazalištima (Zagreb, Dubrovnik, Skoplje, Trst).

BIBL.: *Jedan minijatureni odjevni predmet iz početka 18. stoljeća*, Tkalićev zbornik, II, 1958; *Jedno »habansko« vezivo iz 17. stoljeća u Muzeju za umjetnost i obrt*, Vijesti MK, 1969, 1; *Tekstilna umjetnost 18. stoljeća u Slavoniji*, u katalogu: Umjetnost 18. stoljeća u Slavoniji, Osijek 1971; *Kasnogotička tapiserija s natpisom Laureolle u Muzeju za umjetnost i obrt u Zagrebu*, Vijesti MK, 1977, 1; *Paramenta s područja bivšeg pavlinskog samostana Svetice*, Kaj, 1978, 8; *Vezilačka radionica 17. stoljeća u Zagrebu*, Zagreb 1988.

LIT.: Repertoar hrvatskih kazališta 1840–1860–1980, I. i II, Zagreb 1990.

S. Sta.

PAVIĆ, Jakov, slikar (Drvenik Veli, 18. VIII. 1927). Završio je Školu primijenjene umjetnosti u Splitu 1952. Nastavnik je lik. odgoja u Trogiru. Od prve samostalne izložbe (1961) potvrđuje se kao slikar suspregnute, ali neprijeorne individualnosti, lako odredivih izvora (Vidović, Tartaglia i Ivančić) i rano definiranih tematskih interesa (veduta, interijer). Ima oko za najsuptilnije tonske vrijednosti, osjeća potrebu za strukturnim redom, voli svjetlo koje zrači iz tame. U njega ima sjete bez tragizma i humora bez groteske. Njegovi su trogirski prizori dovedeni do ruba apstrakcije. Tome se prugu, u posljednja dva desetljeća, posve prirodno primicao, kao što se od njega spontano i odmicao (*Portal*, 1980; *Pohod na Salonu*, 1987). Paletu mu karakteriziraju sivi, plavi i zeleni tonovi; izvanrednu finoću tona postiže u gvašu (*Krovovi I*, 1976; *Zaselak*, 1979). Samostalno je izlagao u Splitu (1961, 1973), Zagrebu (1962, 1979) i Beogradu (1979).